

בש"פ 6249/18 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6249/18

לפני: כבוד השופט ג' קרא

העורר: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים בעניין
תנאי שחרור מיום 10.08.2018 במ"ת 51085-06-18
שניתנה על-ידי כב' השופטת ע' זינגר

בשם העורר: עו"ד ניר דוד
בשם המשיבה: עו"ד בתשבע אבגז
תאריך הישיבה: 2.9.2018

החלטה

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי (כב' השופטת ע' זינגר) מיום 10.8.2018 במ"ת 51085-06-18, בגדרה
נאסר על העורר לפגוש את שלושת ילדיו.

1. ביום 21.6.2018 הוגש נגד העורר כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של מעשים מגונים (ריבוי עבירות) -
עבירה לפי סעיף 351(ג) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) וסעיף 345(א)(1) לחוק העונשין תשל"ז (להלן: החוק); תקיפה
בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 382(ב)(1) ו-(2) לחוק; ותקיפת קטין בידי אחראי - עבירה לפי סעיף 368(א)

עמוד 1

לחוק.

עם הגשת כתב האישום הוגשה גם בקשה למעצר העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

2. ביום 5.7.2018 הורה בית המשפט על שחרור העורר למעצר בית בבית הוריו ונאסר עליו "ליצור קשר עם מי מבני משפחתו הגרעינית וזאת בין במישרין ובין בעקיפין (אשתו וכל ילדיו)".
3. ביום 24.7.2018 הגיש העורר בקשה להיפגש עם ילדיו. בבקשה נטען כי העורר אינו מבקש להיפגש עם בתו ת' המתלוננת העיקרית בתיק אלא עם שלושת ילדיו האחרים. כאן המקום לציין כי בנוסף לבתו ת', לעורר שלושה ילדים נוספים: בת - צ', בן - נ' ובת - ה'.
4. לקראת הדיון בבקשת העורר הוגש לבית המשפט המחוזי תסקיר מיום 1.8.2018 בו נכתב כי האם, אשתו של העורר, שאף היא מתלוננת בתיק נגדו, מצדדת בקיום מפגשי העורר עם ילדיו במרכז קשר, למעט עם ת', לאור החשש מהפעלת לחצים נפשיים מצד משפחת העורר וחשש משיבוש הליכי משפט.
5. שירות המבחן בא בהמלצה כי "בשלב זה הפגישות בין א' (העורר - ג'.ק.) וילדיו (לבד מהפגישות עם בתו ת') יהיו במרכז קשר בעיר...". תסקיר נוסף מיום 8.8.2018 חזר על המלצה זו.
6. חרף המלצתו האמורה של שירות המבחן, התנגדה המשיבה לקיום המפגשים מחשש לשיבוש מהלכי משפט באמצעות הפעלת לחצים נפשיים מצד העורר על ילדיו.
7. ביום 10.8.2018 ולאחר שבית המשפט שמע את טיעוני הצדדים, קרא את תסקירי המבחן שהונחו לפניו, החליט שלא להתיר לעורר להיפגש עם מי מילדיו במרכז קשר לאור התרשמותו כי יש ממש בדברי בא כוח המשיבה שעצם מתן האפשרות למפגש העורר עם ילדיו תגרום להשפעה על הילדים.
8. לאחר שעיינתי בתסקירי המבחן, בהודעות כל ילדיו של העורר ושמעתי את טיעוני הצדדים החלטתי כדלקמן:

בהתייחס לילדה ת', היא המתלוננת העיקרית שאמורה להעיד במשפט, ברי כי אין העורר יכול להיפגש (הוא אף לא מבקש זאת).

בהתייחס לבתו צ' ולאור הצהרת בא כוח המשיבה במהלך הדיון לפני כי היא אינה צפויה להיות עדה במשפט ולאחר שעיינתי בהודעתה בתיק החקירה, לא מצאתי כי קיימת מניעה לכך כי העורר יפגוש בה במרכז קשר בהתאם למתווה המוצע על ידי שירות המבחן.

נ' ו-ה', ילדיו של העורר, עשויים להיות עדים במשפט. לאחר עיון בהודעותיהם ובהתחשב בתוכן ההודעות, בהן אין תלונה מצדם על פגיעה בהם על-ידי העורר, ובהתחשב בעובדה שהמפגשים של העורר עם ילדיו במרכז קשר יהיו תחומים בזמן ומפוקחים, איני רואה איזו משמעות שלילית עלולה להיות למפגשים אלו על הילדים או על תוכן עדותם ומשכך אין לשלול מהעורר את זכותו לפגוש בהם.

9. התוצאה היא אפוא כי הערר מתקבל, העורר יוכל לפגוש בילדיו צ', נ' ו-ה' במרכז קשר, המפגשים יהיו מפוקחים.

עותק מהחלטה זו ישלח לשירות המבחן.

ניתנה היום, כ"ד באלול התשע"ח (4.9.2018).

ש ו פ ט